

VLUCHT NAAR

DE WERKELIJKHEID

Don Zeeman

Vluchten kan niet meer ...

'Ze moeten niet denken dat het hier zoveel beter is'

Het is een van de argumenten in het vaak verhitte debat over de vraag of we vluchtelingen zomaar moeten toelaten in ons land. In de dikwijls niet zo genuanceerde discussie vliegen meningen en stellingen over en weer. De kloof tussen de voorstanders van migratie - die de vluchtelingenstroom als een zegen beschouwen - en de tegenstanders die vrezen dat onze cultuur op het spel staat, is diep. Feit is dat de vluchtelingen er zijn en dat er een antwoord op hun aanwezigheid gevonden moet worden. Dat geldt zowel op politiek als op praktisch vlak. Wat de

Wim beseft dat een gedwongen vlucht iets is dat iedereen kan overkomen en dat je dan wel wat hulp kunt gebruiken.

reden voor de vlucht ook geweest mag zijn, niemand verlaat huis en haard voor zijn plezier. Als het leven voor een volwassen asielzoeker die in het Westen belandt al zwaar is, dan geldt dat nog meer voor de minderjarigen die zonder begeleiding in ons land aankomen. Een vijftal jaar geleden ▶

besloot Wim Engels, gepensioneerd verpleegkundige uit het landelijke Houtave – halfweg tussen Brugge en Oostende – om voogd te worden van enkele niet-begeleide minderjarigen. Inmiddels is hij een aantal successen en teleurstellingen rijker, maar zijn enthousiasme is niet verminderd. Hij beseft dat een gedwongen vlucht iets is dat iedereen kan overkomen en dat je dan wel wat hulp kunt gebruiken.

“Hier in het dorp zal je niet veel vluchtelingen zien, maar er was een tijd dat er zoveel in

Het is onvoorstelbaar, maar soms zijn vluchtelingen heel jong – en alleen – wanneer ze het land binnenkomen.

ons land aankwamen, dat we de stroom echt niet aankonden. Er was gewoon niet genoeg opvangruimte en zeker niet voor minderjarigen – die hebben immers recht op een specifieke opvang. Toen dat op het journaal kwam, dacht ik: kan ik op een of andere manier iets voor die jongeren betekenen? Op dat moment was er een schrijnend tekort aan voogden voor minderjarigen. Er zaten er op een gegeven

moment zo'n 1500 jonge vluchtelingen te wachten en ik besloot me aan te melden. Zo is de bal aan het rollen gegaan.”

Beter leven

Het is onvoorstelbaar, maar soms zijn vluchtelingen heel jong – en alleen – als ze het land binnenkomen. Er zijn tieners van 16 of 17 jaar, maar Wim maakte ook mee dat ze maar 11, of zelfs maar 7 jaar oud waren. Wie nog geen 18 is, heeft heel wat wettelijke beperkingen. Dat geldt voor jongeren van hier, maar net zo goed voor wie uit het buitenland komt. Als een vluchteling zonder ouders aankomt en nog geen 18 is, dan moet er een voogd aangesteld worden. Zolang dat niet gebeurd is, kan de asielprocedure niet starten en kan er ook nog geen echte opvang voorzien worden. Het is dus een noodzakelijk om voldoende vrijwilligers te vinden. Wim is een van hen. Op die manier leerde hij de wereld van de vluchtelingen kennen. Ook al vertellen ze niet allemaal de volledige waarheid, het algemene beeld is

duidelijk: achter iedere asielzoeker zit een heel verhaal.

Voogd zijn betekent een aantal administratieve formaliteiten vervullen, maar vaak ook luisteren naar trieste belevenissen uit een woelig verleden.

Wim: *"Er zijn veel redenen waarom mensen vluchten. De meest voor de hand liggende reden is oorlog, zoals we die in Syrië gekend hebben. Als we het hebben over Afghanistan, dan gaat het over jongeren die door de Taliban werden opgeëist om mee te vechten en daarom op de vlucht sloegen – hun leven staat op het spel. Maar er zijn ook mensen die gewoon op zoek zijn naar een beter leven. Ik sprak laatst met een Algerijnse jongen, een transmigrant die was opgepakt in de haven van Zeebrugge. Ik vroeg hem waarom hij perse naar Engeland wilde, want daar zou zijn toekomst onzeker zijn, terwijl er in België toch ook opvang en opleiding aangeboden werd. Hij zei: 'Ik hoef niet naar Engeland, ik wil gewoon een beter leven.' Dat was zijn enige motivatie om te vluchten."*

W

Iedereen op de vlucht?

Hoewel Wim als voogd niet direct over godsdienstige zaken mag spreken, is zijn christelijke overtuiging wel een belangrijke motivatie om zijn taak te doen. Maar ook het besef dat vluchten iets is dat iedereen kan overkomen, speelt een belangrijke rol. *"Dat is een van de dingen die ik mezelf voorhoud: niet te verwijzend of te verwijtend op te treden naar vluchtelingen, want denk maar eens terug aan de Eerste Wereldoorlog, waarin 1 op de 6 Vlamingen op de vlucht was,*

"Ik heb een groot vertrouwen in God, dat Hij in alle situaties van het leven dichtbij ons wil zijn."

hetzij naar Engeland, hetzij naar Frankrijk, of gewoon in eigen land. Ik denk ook aan de Verenigde Staten van Amerika, die voor een groot deel ontstaan zijn dankzij economische vluchtelingen, zoals leren die hun land verlieten na mislukte aardappeloogsten. Er zijn altijd mensen op de vlucht geweest en dat zal waarschijnlijk jammer genoeg zo blijven. Er zijn overal haarden van onrust en onveiligheid, waardoor mensen geen kant ▶

W

Als mensen op zoek gaan naar iets beters in hun leven, is dat niet verkeerd. Als het al een vlucht is, dan is het niet uit, maar naar de werkelijkheid.

► *meer op kunnen. Vluchten is van alle tijden geweest en we moeten er niet van schrikken. Wel moeten we leren om er op een goede manier mee om te gaan”.*

We spreken meestal over vluchten als het verlaten van de eigen woonplaats en soms het eigen land, maar een vlucht kan ook figuurlijk zijn. Er zijn genoeg redenen te bedenken waarom mensen weg willen uit de werkelijkheid. Hoeveel mensen vluchten er niet zonder hun huis te verlaten? Wim: *“Er zijn mensen die vluchten in genotsmiddelen, in drank en in drugs. Er zijn er die vluchten door niet meer in de openbaarheid te verschijnen. Sommigen vluchten in armoede,*

anderen in extreme rijkdom, of in arbeid. Mensen willen een leegte opvullen, en dan komt het beeld me voor de ogen van die bodybuilders die de leegte proberen te vullen met een extreme zorg voor het eigen lichaam”.

Is het leven dan zo moeilijk?

“Het leven is inderdaad niet zo gemakkelijk, dat is zo. Daarom heb ik een groot vertrouwen in God, omdat Hij in alle situaties van ons leven dichtbij wil zijn, ons wil helpen de situaties te veranderen of ons wil leren er op de juiste manier mee om te gaan”.

Is dat een lange zoektocht geweest?

“Dat is niet zo’n moeilijke zoektocht geweest. Ik heb de beslissing om te geloven al genomen toen ik 15 jaar was. Toen ben ik in contact gekomen met mensen die het geloof op een heel andere manier beleefden. Dit sprak mij zo aan dat ik dacht: ik wil dat ook hebben, ik wil ook blij zijn vanuit mijn geloof in Jezus Christus. Ik was christelijk opgevoed, maar toen pas leerde ik de Waarheid kennen. Het was niet langer een verhaaltje van de kerk, maar een manier van leven”.

Dikwijls wordt geloof gezien als een vlucht uit de werkelijkheid: alsof gelovigen de realiteit van het leven niet goed aankunnen en dan maar troost in een religie gaan zoeken. Wim is het daar niet mee eens: op zoek gaan naar iets beters in je leven, is niet verkeerd. En wat hem betreft: als het al een vlucht zou zijn, dan is het niet uit, maar naar de werkelijkheid. Als mensen op de juiste plaats zoeken, kunnen ze ook echt iets beters vinden. Wim: *“Voor mij is dit nu een realiteit, het is een zekerheid, gebaseerd op wat Christus voor mij gedaan heeft en elke dag nog doet. Mensen kunnen zeggen dat dit*

een realiteit is die ik zelf gecreëerd heb, maar datzelfde geldt voor hen. Het is niet omdat je zegt dat God er niet is, Hij er ook niet is. Als je gelooft dat er geen God is, dan maak je ook je eigen realiteit."

Fundament

Bij vluchtelingen is vaak het fundament van het leven weggeslagen. Ze zijn hoopvol vertrokken uit een ellendige situatie, maar de toestand op de plaats waar ze uiteindelijk belanden, is vaak niet beter of gemakkelijker. Dikwijls zijn ze slachtoffer geworden van mensenhandelaars en daardoor zijn ze het vertrouwen in mensen kwijt. Dan is het enorm belangrijk om terug een fundament te vinden – een mens heeft nu eenmaal een stevige basis nodig. "Ik denk dat het ontzettend bevrijdend is om een fundament te hebben, om een zekerheid te hebben, om de waarheid te vinden. Of dat nu in de fysica of in het geloof is. Je weet dat er een wet van de zwaartekracht is, dan weet je ook dat, als je iets omhoog gooit, dat ook weer neervalt. Als we daar geen zekerheid over zouden hebben, dan zou het leven erg onvoorspelbaar worden".

Maar bij de zwaartekracht is dat gemakkelijk, want die merk je voortdurend. Met God is dat toch niet zo?

"Ik bedoel alleen maar: als we de fundamente niet hebben, dan wordt het leven wel heel onzeker. Voor mij is één van de fundamente dat Jezus voor mij gestorven is. Hij heeft het voor mij volbracht en Hij kon dat doen omdat Hij de Zoon van God is. Ik geloof in een God die hemel en aarde gemaakt heeft en dat is een fundament dat zekerheid geeft.

Ik weet: ik hoef niet te vluchten, want ik heb mijn thuis al gevonden. Dan bedoel ik niet het huis waar ik in woon, maar het besef dat ik hoe dan ook veilig ben in Gods armen. En dat is niet een veiligheid zoals veel mensen zich die voorstellen, maar een veiligheid die daar ver bovenuit stijgt".

31.08.2019
Beachpraise
CELEBRATE
15
SPECIAL EDITION
How great is our God
17u - Meet & Greet
- Kinderdorp - info stands - catering -
19u - Kampdans roulie
20u - Heartbeat worship
22u - Afterparty
De Schorre Oostende
Spiritparklaan 6
Free Entrance
NEW: Beachpraise Cafe
Sponsored by:
P&S
COSTUME
tearfund youth
GLOEBE RECREATIE
het boek
EMANUELE JEUVERIERE
Beachpraise 15th Anniversary